

על פרחים ואנשים / גאולה עמיר

ידיעות הקיבוץ - 19.6.1964

לאחר שנים רבות זכינו - ועדת תרבות לקחה על עצמה תפקיד - לסדר צנצנות נאות על שולחנות חדר האוכל שלנו. כאמור, ועדת תרבות יזמה, ג'ין יצרה ואני זכיתי לסדר פרחים בצנצנות האמנותיות והמתאימות, וחסל סדר צנצנות לבן וריבה למיניהן. זה מטרד רציני לאסוף מדי שבוע פרחים ל-40 צנצנות. משום מה לא קרה עדיין שחבר יציע לי לקחת מגינתו השופעת פרחים למטרה יפה זו, ולכן אני נעזרת לעתים בענפים דקורטיביים שונים משיחים פורחים ונראה היה לי שצנצנות אלו וירק זה מוסיף נוי וחגיגיות לשולחן ולחג שלנו.

נהניתי לעסוק בזה כל יום שישי, אך בזמן האחרון רפו ידי. בהיכנסי לחדר האוכל אני רואה מדי פעם צנצנות שהורדו על הרצפה בזלזול, כי יש חברים שהצנצנת מסתירה להם כפי הנראה את הציבורית. ייתכן וזה מפריע ועליי באמת להפסיק ב"הפרעה" זו. הייתי רוצה בזה לפנות לחברים שיביעו דעתם - אם ההפרעה כה רצינית לרבים מהחברים, ייתכן ונסתפק רק בסידור פרחים בחגים (פסח וכו'). אם הרבה חברים חושבים כמוני, שלמרות השולחן הקטן והעמוס יש מקום ביום שישי גם לפרח, כי אז כדאי שתיווצר דעת קהל נגד ההורדה והשבירה כתוצאה מהורדה זו (כבר נשברו צנצנות).

ועוד משהו: לדעתי היוזמה לקישוט השולחן הייתה צריכה לבוא מעובדות חדר האוכל ולא דווקא מוועדת תרבות, ואז היו דואגות חברות אלו להוריד פרח שקמל מפני החום, לזרוק את הפרחים מצנצנת הפסנתר, שנשכחה שם לעתים שבוע שלם. מה דעתכם?

גאולה

לפרחי גאולה – הוקרה ותשובה בצדה / אהרון אפרת

עיתון עין השופט – 3.7.1964

כל הכבוד וההוקרה לגאולה ליוזמתה ולמפעלה: הפרחים על שולחן ליל השבת, הערוך בפרחי גאולה ובצנצנות של ג'ין – יבורך.

גאולה זכאית לא רק להוקרה אלא גם לתשובה לשאלה שהציגה, וטוב שהציגה. התשובה היא: בל ייאוש, המשיכי ללא היסוס והגישי את הפרח והירק לתפריט של השבת.

והיה אם מישהו מסיט את הצנצנת הצידה – אין הדבר מוכיח על חוסר היחס לפרח ולטרחה המבורכת.

יש לזכור שיש עומס גדול של כלים על השולחן, וזה לפעמים מחייב לחשוב שהענף או הגבעול של הפרח לא יבלטו יותר מדי לצדדים.

יש שבחדר האוכל עובדים בשבת בבוקר ה"משובצים", ואז פנייתה של גאולה למצפונם של העובדים הקבועים – אין לה כתובת בטוחה.

ושוב, יש ובשבת בבוקר ובצהריים התנועה מסביב לשולחנות היא כה רבה שספק אם יש מקום להחזיק עוד את הצנצנת באותן השעות. אבל האם זה גורע מהנאת העין ומרְגֵש התודה שקיים – וגם קיים בליל השבת.

הטרחה כדאית ונדמה לי שאי אפשר כבר בלעדיה.